RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 76.927 van 12 november 1998
in de zaak A. 78.644/VII-16.713

In zake : de n.v. WILLEQUET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. STRYCKERS,
kantoor houdende te HASSELT,
Diestersteenweg 198-200

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. WILLEQUET op 18 mei 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 18 maart 1998 waarbij na beroep de vergunning wordt geweigerd om een aardappelverwerkend bedrijf gelegen te 9690 Kluisbergen, Ronde van Vlaanderenstraat 12, te veranderen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. STRYCKERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROVOOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met de bestreden beslissing na beroep aan de n.v. WILLEQUET de vergunning wordt geweigerd om een aardappelverwerkend bedrijf gelegen te Kluisbergen, Ronde Van Vlaanderenstraat nr. 12, te veranderen; dat meer bepaald de vergunning wordt geweigerd voor :

- een koelcompressor van 110 kW;
- de opslag van 1800 kg (bestaande koelcel) en 700 kg (nieuw te bouwen koelcel) ammoniak;
- de opslag van 1000 liter mazout in een bovengrondse tank;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij volgende uiteenzetting geeft :

"Bij de aanvang van de bedrijfsactiviteit in 1988 was er omwille van de beperkte productie en verkoop een voldoende opslag van afgewerkte producten.
Het eerste volledige productiejaar - 1989 - was er een verkoop van 2.762.695 kg afgewerkte producten, hetzij een gemiddelde van 230.225 kg per maand.
In 1997 overschrijdt de productie de 10.000.000 kg, met een gemiddelde maandomzet van ca. 850.000 kg.
De afgewerkte producten worden op palletten gestapeld, met een gemiddeld gewicht van 650 kg per pallet.
De geproduceerde aardappelproducten moeten een temperatuur hebben van -18˚C. Om bij levering van de produkten deze -18˚C te bereiken, dienen zij enkele dagen vers verpakt opgeslagen te worden in de koelcel bij een temperatuur van -20˚C (een hogere temperatuur bij levering leidt tot kwaliteitsverlies - HACCP en Iso-normen - en tot weigering van de goederen).
De bestaande koelcel heeft een opslagcapaciteit van ca. 500 paletten, of de produktie van 5 werkdagen en kan dus enkel dienen als produktiebuffer.
Om reden dat de produktie seizoensgebonden is, is bovendien een grotere voorraad noodzakelijk.
De huidige opslagcapaciteit van de bestaande koelcel volstaat daarom niet enkel voor de bestaande produktie, maar verhindert en beperkt iedere verdere produktieverhoging.
Ingevolge gewijzigde eisen van afnemers en leveranciers betreffende een geklimatiseerde verpakkingsruimte, is het noodzakelijk de bestaande koelcel als geklimatiseerde (gekoelde) verpakkingsruimte te benutten; bovendien beantwoordt de gevraagde nieuwe koelcel aan het ontwerp Europese Richtlijn ter zake.
Deze gewijzigde eisen aangaande de omstandigheden van verpakking betreffen de hygiëne en de houdbaarheid van de afgewerkte produkten.

Indien verzoekster hieraan niet zou kunnen voldoen betekent dit het einde van haar bedrijvigheid.
De schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zal tot gevolg hebben dat de gevorderde vernietiging van het besluit veel vlugger kan tussenkomen met het gevolg dat het bestuur en mogelijk reeds voor het annulatiearrest en dus ingevolge het schorsingsarrest, tot een nieuw en gepast onderzoek en besluit van de aanvraag kan aangezet worden.
De tijd die normaliter nodig is om uitsluitend de vordering tot vernietiging te beslechten is marktekonomisch van een dergelijke duur die niet toelaat om het inmiddels verloren gegane marktaandeel terug te verwerven; een bedrijf dat op korte en middellange termijn niet in staat is zijn marktpositie te verbeteren of minstens te behouden is ten dode opgeschreven.
Het ernstig nadeel betreft daarom de leefbaarheid en de verworven marktpositie van het bedrijf en is daarom niet uitsluitend van pecuniaire aard, waardoor het dan ook moeilijk te herstellen is.
(...)";

Overwegende dat de bewering dat de bestaande koelcel met een opslagcapaciteit van 325 ton ingevolge gewijzigde eisen van afnemers en leveranciers thans als een geklimatiseerde verpakkingsruimte moet worden benut, door geen enkel stuk wordt gestaafd; dat geen rekening kan worden gehouden met een in een stadium van ontwerp verkerende Europese Richtlijn; dat de verzoekende partij geen enkel concreet gegeven aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat een verhindering of beperking van de productieverhoging de leefbaarheid van het bedrijf, dat naar eigen zeggen in 1997 reeds meer dan 10.000.000 kg afgewerkte producten verkocht, in het gedrang brengt; dat geen ernstig nadeel is aangetoond;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Aartikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf november 1900 achtennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**